

Medlem for Langeland (Ahlefeldt-Laurvig) vilde modbevise, at der rundt om i Befolkningen i alle Partier er en stærk Interesse for at faa dette Spørgsmaal løst.

Naar Ændringsforslagene blive vedtagne, og der bliver afstemt over selve Lovforslaget, vil jeg ogsaa under de foreliggende Omstændigheder stemme for det. Jeg vilde ikke gøre det, dersom Forslaget forelaa saaledes, at denne Afstemning vilde være den endelig afgørende, thi jeg tror ikke, at Forslaget i den Skikkelse, det vil faa, naar disse Ændringer ere vedtagne, i nogen nævneværdig Grad vil være i Stand til at løse sin Opgave. Det vil blive en stor Skuffelse, og det vil ikke naa at udrette noget. Men jeg erkender, at der fra begge Tings Side er fremkommet Ytringer, ikke saa meget under selve Forhandlingen i Salen som i de foreliggende Betænkninger og Anmærkninger, der antyde Viljen til gennem fortsatte Forhandlinger at søge at komme til en Forstaaelse, og disse Bestræbelser vil jeg naturligvis ikke søge at lægge Hindringer i Vejen for. Tværtimod vil jeg ønske dem det bedste Resultat, og jeg vil yderligere haabe, at dette Resultat, som jeg ved ikke kan blive, saaledes som jeg ønsker det, dog ikke maa blive slettere, end at den Lov, der maatte komme ud deraf, maatte kunne faa nogen Betydning i hvert Fald som en heldig Begyndelse til Løsningen af dette store Spørgsmaal.

**Knudsen:** Naar jeg har tilladt mig at tage Ordet ved denne eneste Behandling, er det for at slutte mig til de Udtalelser i Betænkningen, der ere fremkomne fra det ærede Mindretal, og som tilraade at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu er kommet fra Folketinget. Jeg har tidligere ret vidtløftig udtalt mig om mit Standpunkt til Sagen og skal derfor ikke komme dybere ind paa Enkeltheder.

Naar jeg tilraader at vedtage Folketingets Forslag, er det, fordi Lovforslaget, hvis de fra Flertallets Side stillede Ændringer vedtages, ikke vil komme til at gøre nogen som helst Nytte, navnlig ikke for dem, som det først og fremmest var Tanken om at komme til Hjælp, nemlig Landarbejderne; og det er dog det, der har været Tanken med hele denne Sag. Kommissionen blev nedsat, for at der fra Statens Side skulde ydes Landarbejderne en Hjælp, hvorved de kunde opnaa bedre Kaar. Jeg tror, det maa anerkendes fra alle Sider, at Landarbejderne ere de daarligst stillede Arbejdere i Samfundet,

og saa forekommer det mig ganske mærkeligt, at man har saa uhyre Betænkneligheder ved at komme dem til Hjælp, og at man skal behandle et saadant Forslag fra de Synspunkter, hvorunder det er blevet behandlet navnlig i dette Ting. Folketingsforslagets Hjælp til Landarbejderne forekommer mig at være et Minimum, under hvilket man ikke kan gaa, naar Landarbejderne overhovedet skulle hjælpes, thi hvis man paa noget Punkt indskrænker dette Forslag, forekommer det mig slet ikke at komme Landarbejderne til gode, og navnlig da, hvis Flertallets Ændringer vedtages. Jeg vil derfor stemme mod disse Ændringer, og skulde der under de senere Forhandlinger ske Indskrænkninger i Forslaget, som det er kommet fra Folketinget, vil jeg overhovedet forbeholde mig min Stilling til hele Sagen.

Jeg vil endvidere bemærke, at Forslaget ikke alene er at betragte som en Hjælp til Landarbejderne som Samfundsklasse, men tillige, hvad det skulde være men ikke vil blive, naar Flertallets Ændringer vedtages, en Hjælp til Landbruget. Man taler her i Rigsdagen ofte om at komme det nødlidende Landbrug til Hjælp, og det sker i Reglen under den Form, at man kommer de besiddende Landbrugere til Hjælp. Jeg vil nu pointere, at det ikke alene er de besiddende Landbrugere, der repræsenterer Landbruget, men at Landarbejderne, der dyrke Jorden, og som ved deres Arbejde skaffe de Produkter til Veje, som Landbruget afsætter, i endnu højere Grad gøre det. I den Henseende har jeg tidligere haft Lejlighed til at hævde, at hvis Forslaget havde været betydeligt mere vidtrækkende end det nu er, saaledes som det foreligger fra Folketingets Side, vilde det efter min Mening i endnu højere Grad blive en Hjælp for Landbruget som saadant, men selv i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folketingets Side, er det ikke blot en Støtte for Landarbejderne, men ogsaa en Hjælp for Landbruget i det hele taget, fordi en Hjælp til Landarbejderne absolut ogsaa maa komme Landbruget som saadant til gode. Ogsaa af den Grund kan Forslaget ikke taale nogen Reduktion, og jeg vil derfor ogsaa forbeholde mig min Stilling til Forslaget under de senere Forhandlinger derom, som jeg antager ville komme. Jeg har ikke noget imod at forhandle yderligere om Sagen og vil ikke paa det nuværende Stadium stemme imod Lovforslaget, naar Flertallets Ændringer ere blevne vedtagne; jeg vil derimod stemme for Forslaget. Men naar jeg